

“प्रधानौश्चरुपा या देवसेना च नारद ! ।
माणकासु पूच्छतमा या च बडौ प्रकीर्तिः ।
प्रियूनो प्रतिव्यवहृ प्रतिपालनकारिणी ।
तपस्तिनौ विष्णुभक्ता कार्तिकेयस्य कामिनी ॥”
इयं हि यथा यथा कार्तिकेयस्य पल्ली जाता
तद्विवरणं महाभारते । १२२५२५ अथायमारभ
विस्तरणो दक्षयम् ॥ देवानां सेना । इति हेम-
चन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । ३ । २२२ । ५ ।
“देवसेना दानवेऽभ्यां द्वाष्टा महाभारतः ।
पालयेहीर्णमाश्रित च ज्येष्ठः पुरुषो भया ॥”)
देवसेनापतिः, पुं, (देवसेनायाः पतिः ।) कार्ति-
केयः । इति ग्रन्थश्लावलौ ।
देवस्तं ज्ञौ, (देवस्तं ज्ञं धनम् ।) देवस्ताम्बद्ध-
धनम् । यथा,—
“ग्रन्थस्तं गुरुद्वयं देवस्तं हरेतु यः ।
कर्त्त्वा ददाति युक्तेन च प्रेतो जायते चक्षतः ॥”
इति महाभारते पञ्चप्रतीपास्तानम् ॥
(यथा च मदुः । ११ । २६ ।
“देवस्तं ब्राह्मणस्तं वा लोभितोपहितस्ति थः ।
च पापात्मा परे लोके शशोच्छिदेन जीवति ॥”
यज्ञप्रतीपास्तम् । यथा, मदुः । ११ । २० ।
“यज्ञनं यज्ञशीलानां देवस्तं तद्विदुर्बुधाः ॥”)
देवहृः, पुं, (हृ + भावे क्षिप् । देवानां चूराक्षान-
मनेति ।) वामकर्णः । यथा,
“ब्राप्तो यज्ञहारोऽच चित्तमन्तो वक्ष्यनम् ।
पिण्डहृदित्यः कर्त्त्वं उत्तरो देवहृः चक्षतः ॥”
इति श्रीभागवते । ४ । २६ । १२ ।
(चि, देवानाम्बद्धतीति । हृ + कर्त्तिरि क्षिप् ।
देवानां आकृता । यथा, वाचस्येयस्त्व-
तायाम् । १७ । ६२ ।
“देवहृयज्ञ या च वक्ष्यनुस्तुव्यज्ञ या च
वक्ष्यतु ॥”
देवा, [न] पुं, (हीयत्वनेति । दिव + “दिवहृः” ।
उत्ता २ । १०० । इति अः ।) देवरः । इव-
मरः । २ । ६ । ३२ ॥ (यथा, ऋग्यवेदे । १० ।
८५ । ८६ ।
“नवाद्विसम्भास्ती भव चम्भास्ती अधि देवहृ ॥”)
रक्षापतिः । इति चंचित्प्रसारे उत्तादित्यः ।
देवा, ज्ञौ, (दिवते उत्ता । दिव + चंच । तत-
दाप ।) पद्मचारिणी । अशनपत्नी । इति
ग्रन्थचन्द्रिका ॥ (ज्ञौ । अस्ता । पर्वत्या यथा,
वेदाकरत्माकायाम् ।
“तेजों पिण्डिनो देवा तिक्ष्वाली एथक्लवा ।
धृत्येष्ठो मधुरवा गृह्णा निहंवौति च ॥”)
देवजीवौ, चि, (देवेन देवप्रतिमातिवेन
अच्छीवतीति । आ + जीव + अथ ।) देवसः ।
इवमरः । २ । १० । ११ ।
देवजीवौ, [न] चि, (देवेन आजीवतीति । आ +
जीव + जीविः ।) देवसः । इवमरटीकायां
रमायाः ।
देवाटः, पुं, (अट गतौ + भावे चम् । देवानां
आटो गतौ यत्र ।) हरिहरेवित्तम् । यथा,

“यदा नन्दी शूलपाणिर्गोद्धनेन पुरस्तुतः ।
स्थितवान् तद्विनादेव चेत्वं हरिहरेत्तम् ॥
देवानामटनाच्चेव देवाट इतिर्घनितम् ॥”

इति वराङ्गपुराणम् ॥

देवात्मा, [न] पुं, (देव आत्मा अधिष्ठात्रदेवता
यस्य ।) अन्याः । इति ग्रन्थचन्द्रिका ॥
देवानाम्पियः, पुं ज्ञौ, (देवानां पियः । “देवानां
पिय इति च रूर्खे ॥” ६ । ३ । २१ । इत्यस्तेति
वर्तिकोक्ता वदगा अलुक् । क्वामस्य पशुलादेव
रूर्खलं बोध्यम् । क्वागः । इति त्रिकाळप्रैषः ॥
चि, जात्याः । इति हेमचन्द्रः । ३ । १७ ॥
देवापि, पुं, प्रतीपराज्ञः पुङ्गः । च सुमेहसमीपे
कलापयामे योगी भूला व्यासी स कली जुम्प
चन्द्रवंशं पुगः सब्युगे भावित्यति । इति
श्रीभागवतम् । च च कुष्ठो ग्रजाभिरप्यथातः ।
इति मत्स्यपुराणम् ॥ (यथा, महाभारते । १ ।
४५ । ४४—४५ ।

“प्रतिश्वसः प्रतीपः प्रतीपः खलु श्वेतासुपयेमे
सुनन्दा नाम तस्या पुलातुवापद्यामात्र देवापिं
श्रान्तं बालकीचिति । देवापिः खलु वाल एवा-
राण्यं विवेश श्रान्तु भृहीपालो बभूव ॥”
वैदिकमन्ते तु अयं भृदिविष्यस्य पुगः । यथा,
निरक्षते । २ । १० ।

“देवापिकार्षित्यः श्रान्तु चौरथौ भातरौ
बभूवतुः । च श्रान्तुः कर्त्त्वोवात्मिवेच्यात्मके
देवापिक्षपः प्रतिपेदे । ततः श्रान्तो रात्रे
हादशं वर्षाणि देवो न वर्षते । तस्मृतुः व्राण्यां
अधमेष्याच च रितो अर्थं भातरमन्तरिक्षाभिभ-
विचितं तस्मात् ते देवो न वर्षते । च श्रान्तु
देवापिं श्रिशिरा राष्ट्रेन । तस्मवाच देवापिः
पुरोहितस्ते सानि याजयानि च लेति । तस्यै
तद्वयकामस्तुतम् ॥” तथा च भगवेदे । १० ।
८५ । ५ ।

“आर्द्धिवेषो होत्रमध्यविविदैत्य देवापिर्द्व-
स्त्रमर्ति चिकित्वान् ॥”

देवभौदा, ज्ञौ, (देवानामभौदा पिया ।)
ताम्बूली । इति ग्रन्थचन्द्रिका ॥

देवायतनं, ज्ञौ, (देवानामयतनं यहम् ।) देवा-
लयः । यथा, झूम्पुराण्य ।

“न देवायतनं गच्छेत कदाचिह्नापद्याच्याम् ।
न पौडेहो वज्ञाणं न देवायतनेवपि ॥”

देवायुधं, ज्ञौ, (देवस्तं इत्यस्तं आयुधम् ।) झक-
धृष्टः । इति हेमचन्द्रः । २ । ४२ । देवानामस्त्रम् ॥

देवार्हं, ज्ञौ, (देवमर्हतीति । अर्ह + चम् ।)
चरुपर्यम् । इति राजविवेषः ॥

देवार्हा, ज्ञौ, (देवार्ह + दाप ।) वहृदैवी जाता ।
इति राजविवेषः ॥

देवालयः, पुं, (देवानामालय आवासः ।) ज्ञौः ।
(यथा, देवीभागवते । ५ । ४ । ४ ।

“वज्ञ देवायतं घ्रक ! यथेष्ट वज्ञ वासव ! ॥”)

देवग्रहम् । इति ग्रन्थार्थक्षयतरः ॥ (यथा,
साहित्यपत्ती । ३ । ८६ ।

“क्षेत्रं वाटी भगवदेवालयो दूतीश्वरं वनम् ॥”)
देवाला, ज्ञौ, (देवानपि आलाति स्थायत्तोकरो-
तीति । आ + ला + लः ।) रागियैविशेषः ।
इति हलायुधः ॥

देवावासः, पुं, (देवानां आवासो वासस्यानम् ।)
अश्वस्यायुधः । इति चिकाळप्रैषः ॥

देवाच्यः, पुं, (देवाच्य इत्यस्तं अच्युतः ।) इत्यचोटकः ।
उच्चैःश्रवः । इति हलायुधः ॥

देविका, ज्ञौ, (हीयतीति । दिव + खुल् । टापि
चत इत्यम् ।) वदीविशेषः । इति ग्रन्थवल्ल-
वती । तस्यां प्रसिद्धाण्यां यथा,—

“वाहूयोजनविक्षारां पश्योजनमायताम् ।
रसायदेविकामाहुद्वैष्येपरिसेविताम् ॥”
इति पाण्डी भूमिखलम् ॥

(इयं हिमवत्पादनिःस्त्रता । इति मत्स्यपुरा-
णम् । ११३ । २१ । अन्या सह सरयः सङ्क्रता ।

इति कालिकापुराणम् । २३ अः ॥ इत्यन्तु
तीर्थस्यानामन्यतमा । अत नरः ज्ञात्वा
महादेवं समन्वयं यथाग्रति चक्रं निवेद च
सर्वकामसन्धस्य यज्ञस्य फलं लभते । इति
महाभारतम् । ३ । ८२ । ४४ ॥ इयं हि पौरी-
स्यानामाय अन्यतमा । अत भगवती जन्मनी-
कृपेण विराजते । यथा, देवीभागवते । ७ ।
३० । ६६ ।

“श्रिवक्षुर्के शुभानन्दा नम्भिनी देविकातटी ।”
युधिष्ठिरस्य पलीविशेषः । यथा, महाभारते ।
१ । ८५ । ७६ ।

“युविहितस्य गोवासवस्य शैवस्य देविकां जाम
कर्त्त्वा खल्यं वर्षते । तस्मृतुः व्राण्यां
अधमेष्याच च रितो अर्थं भातरमन्तरिक्षाभिभ-
विचितं तस्मात् ते देवो न वर्षते । च श्रान्तु
देवापिं श्रिशिरा राष्ट्रेन । तस्मवाच देवापिः
पुरोहितस्ते सानि याजयानि च लेति । तस्यै
तद्वयकामस्तुतम् ॥” तथा च भगवेदे । १० ।
८० । ६ ।

“श्रिवक्षुर्के शुभानन्दा नम्भिनी देविकातटी ।”
युधिष्ठिरस्य पलीविशेषः । यथा, महाभारते ।
१ । ८५ । ७६ ।

“युविहितस्य गोवासवस्य शैवस्य देविकां जाम
कर्त्त्वा खल्यं वर्षते । तस्मृतुः व्राण्यां
यौधीयं गाम ।” द्वृष्टः । इति भारप्रकाशः ॥

“देवस्तम्बन्विति । देविकां जाम
कर्त्त्वा खल्यं वर्षते । तस्मृतुः व्राण्यां
यौधीयं गाम ।” द्वृष्टः । इति भारप्रकाशः ॥

“देविकां जाम वर्षते । तस्मृतुः व्राण्यां
यौधीयं गाम ।” द्वृष्टः । इति भारप्रकाशः ॥

“देविकां जाम वर्षते । तस्मृतुः व्राण्यां
यौधीयं गाम ।” द्वृष्टः । इति भारप्रकाशः ॥

“देविकां जाम वर्षते । तस्मृतुः व्राण्यां
यौधीयं गाम ।” द्वृष्टः । इति भारप्रकाशः ॥

“देविकां जाम वर्षते । तस्मृतुः व्राण्यां
यौधीयं गाम ।” द्वृष्टः । इति भारप्रकाशः ॥

“देविकां जाम वर्षते । तस्मृतुः व्राण्यां
यौधीयं गाम ।” द्वृष्टः । इति भारप्रकाशः ॥

“देविकां जाम वर्षते । तस्मृतुः व्राण्यां
यौधीयं गाम ।” द्वृष्टः । इति भारप्रकाशः ॥

“देविकां जाम वर्षते । तस्मृतुः व्राण्यां
यौधीयं गाम ।” द्वृष्टः । इति भारप्रकाशः ॥

“देविकां जाम वर्षते । तस्मृतुः व्राण्यां
यौधीयं गाम ।” द्वृष्टः । इति भारप्रकाशः ॥

“देविकां जाम वर्षते । तस्मृतुः व्राण्यां
यौधीयं गाम ।” द्वृष्टः । इति भारप्रकाशः ॥

“देविकां जाम वर्षते । तस्मृतुः व्राण्यां
यौधीयं गाम ।” द्वृष्टः । इति भारप्रकाशः ॥

“देविकां जाम वर्षते । तस्मृतुः व्राण्यां
यौधीयं गाम ।” द्वृष्टः । इति भारप्रकाशः ॥

“देविकां जाम वर्षते । तस्मृतुः व्राण्यां
यौधीयं गाम ।” द्वृष्टः । इति भारप्रकाशः ॥

“देविकां जाम वर्षते । तस्मृतुः व्राण्यां
यौधीयं गाम ।” द्वृष्टः । इति भारप्रकाशः ॥

“देविकां जाम वर्षते । तस्मृतुः व्राण्यां
यौधीयं गाम ।” द्वृष्टः । इति भारप्रकाशः ॥

“देविकां जाम वर्षते । तस्मृतुः व्राण्यां
यौधीयं गाम ।” द्वृष्टः । इति भारप्रकाशः ॥